

สมโภชนักบุญโยเซฟ ภัสดาของพระนางมารีย์พรหมจารี

ข่าวดี มธ 1:16,18-21,24ก

¹⁶ยาโคบเป็นบิดาของโยเซฟ พระสาวามีของพระนางมารีย์ พระเยซูเจ้าที่ซานพระนามว่า “พระคริสตเจ้า” ประสูติจากพระนางมารีย์ผู้นี้

¹⁸เรื่องราวการประสูติของพระเยซูคริสตเจ้าเป็นดังนี้ พระนางมารีย์ พระมารดาของพระองค์หมั้นกับโยเซฟ แต่ก่อนที่ท่านทั้งสองจะครองชีวิตร่วมกัน ปรากฏว่าพระนางตั้งครรภ์แล้วเดชะพระจิตเจ้า ¹⁹โยเซฟคู่นั้นของพระนางเป็นผู้ชอบธรรมไม่ต้องการฟ้องหย่าพระนางอย่างเปิดเผย จึงคิดถอนหมั้นอย่างเงียบ ๆ ²⁰ขณะที่โยเซฟกำลังคิดถึงเรื่องนี้อยู่ ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มาเข้าฝัน กล่าวว่า “โยเซฟ โอโรสภษัตริย์ดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของท่านเลย เพราะเด็กที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระจิตเจ้า ²¹นางจะให้กำเนิดบุตรชาย ท่านจงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู เพราะเขาจะช่วยประชากรของเขาให้รอดพ้นจากบาป”

²⁴เมื่อโยเซฟตื่นขึ้น เขาก็ทำตามที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้

ความสัมพันธ์ระหว่างโยเซฟและพระนางมารีย์ พระมารดาของพระเยซูเจ้า คงทำให้เรา งุนงงไม่น้อย เริ่มด้วยโยเซฟหมั้นกับพระนาง (มธ 1:18) ต่อมาคิดจะฟ้องหย่า (มธ 1:19) แล้ว ลงเอยด้วยการเรียกและรับพระนางเป็นภรรยา (มธ 1:20,24)

แต่ความสัมพันธ์เช่นนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับชาวยิว เพราะกระบวนการแต่งงานของ ชาวยิวมี 3 ขั้นตอนด้วยกัน กล่าวคือ

1. **การหมั้นหมั้น** พ่อแม่หรือผู้มีอาชีพเป็นแม่สื่อทำการหมั้นชายหญิงให้แก่กันและกันตั้งแต่ทั้งคู่ยังเป็นเด็กและไม่รู้จักหน้าค่าตากันมาก่อน ด้วยเหตุผลว่าการแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญและจริงจังเกินกว่าจะปล่อยให้หัวใจเป็นผู้กำหนด จำเป็นต้องอาศัยพ่อแม่หรือผู้มีประสบการณ์จัดให้

เมื่อถึงวัยอันควร หากฝ่ายหญิงไม่เต็มใจก้าวไปสู่ขั้นที่สอง จะยกเลิกการหมั้นหมั้นที่พ่อแม่หรือแม่สื่อจัดให้ก็ได้

2. **การหมั้น** เป็นการรับรองการหมั้นหมั้นและก่อให้เกิดพันธะผูกพันซึ่งจะยกเลิกได้ก็โดยการหย่าร้างเท่านั้น หลังการหมั้นทั้งคู่ได้ชื่อว่าเป็นสามีภรรยาแล้วเพียงแต่ยังไม่มีสิทธิมีเพศสัมพันธ์จนสามีภรรยา หากสามีเสียชีวิตก่อนการสมรส ภรรยาจะถูกเรียกว่า “*หม้ายพรหมจารี*”

ความสัมพันธ์ระหว่างโยเซฟและพระนางมารีย์อยู่ในขั้นที่สองนี้

3. **การสมรส** อย่างที่เราเข้าใจกันในปัจจุบัน เกิดขึ้นหลังการหมั้นประมาณ 1 ปี

ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้สมรสและครองชีวิตร่วมกัน “ปรากฏว่าพระนางตั้งครรภ์แล้วเดชะ**พระจิตเจ้า**” (มธ 1:18)

โยเซฟจึงคิดจะถอนหมั้นอย่างเงียบ ๆ แต่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาเข้าฝันท่าน กล่าวว่า “โยเซฟ โอรสภักดิ์ริย์ดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของท่านเลย เพราะเด็กที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจาก**พระจิตเจ้า** นางจะให้กำเนิดบุตรชาย ท่านจงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า**เยซู**” (มธ 1:20-21)

“**เยซู**” เป็นชื่อกรีกของคำฮีบรู “โยชูวา” ซึ่งแปลว่า “พระเยโฮวาห์คือผู้ช่วยให้รอด” เท่ากับว่า **บุตรนั้นประสูติมาใช้เพื่อพระองค์เอง แต่เพื่อช่วยเราทุกคนให้รอดพ้น** และที่สำคัญ **บุตรนั้นปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า !!**

สิ่งที่ “โยเซฟและชาวยิว” เข้าใจเกี่ยวกับ “**พระจิตเจ้า**” คือ

1. **พระจิตคือผู้นำความจริงของพระเจ้ามาสู่มนุษย์** ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา พระจิตคือผู้สอนบรรดาประกาศกให้พูดความจริงของพระเจ้า

ในเมื่อพระเยซูเจ้าทรงปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า พระองค์จึงเป็นผู้นำความจริงของพระเจ้ามาสู่มนุษย์ พระองค์คือผู้เดียวที่สามารถบอกเราได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นเช่นใด และทรงเป็นผู้เดียวที่กล้าตรัสว่า “ใครที่เห็นเรา ก็เห็นพระบิดา” (ยน 14:9)

ในพระองค์ เราสามารถรู้จักและสัมผัสกับความรัก ความเมตตาสงสาร และความบริสุทธิ์ผุดผ่องขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ในพระองค์ผู้ทรงรับเอากายเป็นมนุษย์อีกเช่นกันที่เราสามารถมองเห็นศักยภาพของมนุษย์ที่จะทำความดี และปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าจนถึงที่สุดบนไม้กางเขน

ในพระองค์เท่านั้นที่เราสามารถรู้จักพระเจ้าและรู้จักตนเองอย่างแท้จริง !!

2. **พระจิตคือผู้ทำให้มนุษย์เข้าใจความจริง** พระองค์ไม่เพียงนำความจริงมาสู่มนุษย์เท่านั้น แต่ยังทรงช่วยมนุษย์ให้มองเห็นและเข้าใจความจริงนั้นอีกด้วย

เดชะพระจิตเจ้า พระเยซูเจ้าจึงประสูติมาเพื่อเปิดดวงตาและจิตใจของเราให้เข้าใจความจริง !!!

ก่อนหน้านี้มนุษย์โง่เขลาและหลงทาง ช้ำร้ายดวงตาและจิตใจยังบอดมืดเพราะบาปและตณหาของตนเอง แต่บัดนี้พระองค์สามารถเปิดดวงตาและจิตใจของเราให้มองเห็นและเข้าใจความจริงได้

ชีวิตจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงหากเรายอมให้พระองค์เสด็จเข้ามาในจิตใจของเรา เปิดดวงตาของเรา และสอนเราให้เข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ

3. **พระจิตคือผู้มีส่วนในการสร้างโลก** ตั้งแต่ปฐมกาลพระจิตของพระเจ้าพัดอยู่เหนือน้ำและทำให้แผ่นดินที่ “ร้างไร้รูปร่าง” และไม่มีระเบียบ กลายเป็นโลก (เทียบ ปฐก 1:2) และ “เมื่อพระองค์ทรงส่งพระจิตของพระองค์ลงมา สิ่งมีชีวิตก็ถูกสร้างขึ้น” (สดด 104:30)

ในเมื่อพระจิตคือผู้สร้างและประทานชีวิต พระเยซูเจ้ายอมประสูติมาพร้อมกับ
ฤทธิ์อำนาจที่เคยจัดระเบียบโลก เพื่อให้ชีวิตที่สับสนวุ่นวายของเรามีระเบียบ และทำให้ผู้
อ่อนแอสิ้นหวังมีชีวิต

เราจะมีชีวิตชีวาจริง ๆ ก็ต่อเมื่อทูลเชิญพระองค์เข้ามาในชีวิตของเราเท่านั้น !

4. **พระจิตคือผู้ประทานชีวิตใหม่** ในคำทำนายเรื่องกระดูกแห้ง ประกาศกเอ
เสเคียลกล่าวว่า “พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่กระดูกเหล่านี้ว่า ดูซิ เราจะนำจิตเข้าไป
ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิตอีก” (อสค 37:5)

แปลว่าพระจิตเจ้าไม่เพียงมีส่วนในการสร้างโลกตั้งแต่เริ่มแรกเท่านั้น แต่ยังทรง
มีส่วนในการสร้างใหม่และประทานชีวิตใหม่ (ให้แก่กระดูกแห้ง) อีกด้วย

เพราะฉะนั้น พระเยซูเจ้าทรงประสูติมาพร้อมกับอำนาจที่จะประทานชีวิตใหม่
แก่วิญญาณที่ตายไปเพราะบาป พระองค์ทรงทำให้ความคิดและความปรารถนาที่จะทำดีของ
เราซึ่งตายไปแล้ว กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อเราท้อแท้และสิ้นหวัง พระองค์สามารถบันดาลชีวิตใหม่ให้แก่เรา...

**ขอเพียงเราเชื่อเชิญและต้อนรับกুমารน้อยผู้มีนามว่า “เยซู” เข้ามาสถิต
ในจิตใจของเรา !!!**